Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce Z. B., zastoupeného JUDr. Evou Matyášovou, advokátkou v Praze, Lucemburská 3, 130 00 Praha 3, proti žalovanému Finančnímu ředitelství pro hl. m. Prahu, Štěpánská 28, 111 21 Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28. 5. 2003, čj. FŘ-3716/13/03, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2006, čj. 9 Ca 120/2004-104,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 1. 7. 2005, čj. 9 Ca 120/2004-56, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2003, čj. FŘ-3716/13/03. Žalobce (stěžovatel) tento rozsudek napadl kasační stížností a byl proto dne 4. 11. 2005 vyzván, aby z podané kasační stížnosti zaplatil soudní poplatek. Jelikož tato první výzva byla doručena JUDr. Evě Matyášové, která stěžovatele v té době nezastupovala, byla výzva k zaplacení soudního poplatku dne 3. 1. 2006 opakována. Tato výzva byla adresována přímo stěžovateli; na poště byla uložena dne 24. 1. 2006 a dne 3. 2. 2006 byla stěžovateli doručena za použití zákonné fikce; fyzicky si stěžovatel tuto zásilku převzal dne 8. 2. 2006.

Stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil, a proto Městský soud v Praze usnesením ze dne 31. 3. 2006, čj. 9 Ca 120/2004-104, řízení o kasační stížnosti zastavil. Toto rozhodnutí odůvodnil tím, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek, ač byl k jeho zaplacení řádně vyzván a byl poučen o tom, že soud řízení zastaví, pokud soudní poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

Proti tomuto usnesení stěžovatel podal kasační stížnost, v níž tvrdil, že soudní poplatek zaplatil formou kolkových známek ještě před rozhodnutím o zastavení řízení a že usnesení Městského soudu v Praze je z tohoto důvodu nezákonné.

Kasační stížnost je však opožděná.

Usnesení, kterým Městský soud v Praze zastavil řízení, bylo doručováno přímo stěžovateli, neboť v té době nebyl zastoupen. Na poště byla zásilka uložena dne 13. 4. 2006. Jelikož si stěžovatel zásilku obsahující shora uvedené usnesení nevyzvedl do deseti dnů od jejího uložení, nastala dne 24. 4. 2006 fikce doručení. Fyzické převzetí zásilky o tři dny později dne 27. 4. 2006 pak na uskutečněné doručení již nemělo vliv.

Kasační stížnost přitom musí být podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí (§ 106 odst. 2 s. ř. s.); připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. V souzeném případě posledním dnem pro podání kasační stížnosti byl den 9. 5. 2006; dne 8. 5. 2006, na který by jinak připadl poslední den lhůty pro podání kasační stížnosti, byl státní svátek. Kasační stížnost ale byla k poštovní přepravě podána až dne 24. 5. 2006. Je tedy zjevně opožděná, a proto ji Nejvyšší správní soud odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. listopadu 2006

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu